

РОМАНСЬКІ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

УДК 82–312.6.09 (Бєгбєдє)

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2023.3.9>

Б. І. ПАРАМОНОВ

аспірант кафедри романо-германської філології,

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, м. Харків, Україна

Електронна пошта: bogdanparamonov@karazin.ua

<http://orcid.org/0000-0002-0613-5761>

ІНШІСТЬ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРИ СКАСУВАННЯ НА ПРИКЛАДІ «CONFESSIONS D'UN HÉTÉROSEXUEL LÉGÈREMENT DÉPASSÉ» ФРЕДЕРІКА БЄГБЄДЕ

Статтю присвячено розгляді концепту «інакшості», який є одним з основних у сучасній літературі та суспільстві. Простежуючи його історичне походження та актуальність у сьогоденному контексті, доходимо висновку, що від давніх міфів і релігійних текстів до сучасної епохи зустріч з «Іншим» суттєво впливала на людські стосунки та формування власної ідентичності. Інакшість розглядається як чітко обмежена диференціація між собою та іншим, підкреслюючи глибокий вплив цього концепту на суспільні структури та самосприйняття. Сучасні маргіналізовані спільноти, зокрема жінки, «кольорові» та LGBTQ+ групи, підкреслюють важливість поточного діалогу про гендерну нерівність, расову дискримінацію та міграцію в літературі. Актуальний стан речей в соціальному просторі регулюється «культурою скасування» – феноменом, який є відповіддю на нетерпимість і встановлює соціальні кордони. Не менш важливий вплив на формування авторської ідентичності та конструювання колективної ідентичності проти «порушника» соціальних норм відіграють поняття «політкоректності» та «самоцензури», спровоковані саме «культурою скасування». Творчість відомого французького письменника Фредеріка Бєгбєде присвячена пошуку власної ідентичності та усвідомленню власної «інакшості» через суперечки навколо його літературних творів, що є актуалізованим в його автобіографічному романі «Сповідь трохи застарілого гетеросексуала». Особистий досвід Бєгбєде, описаний в його творі через суперечливі та провокативні точки зору, порушує проблематику самоцензури, політкоректності та підбурює обговорення соціальних питань, як-от гендерна динаміка та насильство проти меншин через літературне середовище. «Сповідь трохи застарілого гетеросексуала» заохочує до критичного самоаналізу природи соціального дискурсу, конструювання чітких критеріїв для реалізації «скасування», питання формування ідентичності і людських взаємодій у сучасному суспільстві.

Ключові слова: інакшість, ідентичність, культура скасування, політкоректність, самоцензура, гендерна нерівність, сучасна французька література, Фредерік Бєгбєде, автобіографічний роман, «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé».

Постановка проблеми. Протягом усієї історії, поняття «Я» та «Інший» часто дихотомізували, що призводило до відчуття переваги та виключення. Інакшість належить до об'єктивної сутності, з якою стикається людське «я», частіше за все з іншою людською істотою. Зустріч з «Іншим» чи «інакшістю» була постійною темою в літературі різних культур та періодів часу. Вона відображає складну динаміку між власною ідентичністю і ідентичністю Іншого, порушуючи питання формування ідентичності, взаєморозуміння, емпатії і бар'єрах, що розділяють людей. Стародавні міфи, релігійні тексти та епічні оповідання зображували битви між героями та «Іншим», посилюючи уявлення про невід'ємний поділ. Колоніалізм та імперіалізм

посилили цю концепцію, сприяючи упередженому ставленню до колонізованих народів і культур як до «Іншого», а в епоху постструктуралізму та постмодернізму література інакшості стала переважати як в увічненні, так і в спростуванні цих поглядів.

З другої половини ХХ століття концепція інакшості грає центральну роль гуманітарних наук. Американський літературознавець Дерек Атрідж відзначив поширеність терміна «інакшість» ще у 1999 р. [Attridge, 1999: 21]. Поняття «Іншого» відноситься до окремих осіб або груп, які сприймаються як такі, що принципово відрізняються від власного «я» або спільноти. Ця диференціація може бути заснована на різних факторах, як раса, етнічна приналежність, культура, релігія,

соціальний клас, а з появою філософського есе Сімони де Бувар «Le Deuxième Sexe» [Beauvoir, 1949: 99] і за гендерною ознакою. Незважаючи на смислові диференціації для кожної конкретної тематики, загальною рисою всіх цих контекстів є те, що «Інший» передбачає зовнішнє вторгнення, яке кидає виклик усталеним ідеям, нормам та цінностям, викликаючи необхідну реакцію [Attridge, 1999: 23]. Таким чином, інакшість є продуктом сприйняття, суб'єктивності та побудови ідентичності.

У літературі «Інший» використовується як потужний оповідальний елемент, що дозволяє авторам висвітлювати різні аспекти людського досвіду, а читачам переймати цей досвід і аналізувати його. Посилені голоси представників маргіналізованих спільнот, включно з жінками, кольоровими авторами, відмінних від європейських культурних та етнічних груп письменників, LGBTQ+ літераторів, зумовлюють сучасні тенденції у бік тематики гендерної нерівності, расизму та міграції у творах. Подібна еволюція надає читачам різноманітність людського досвіду, боротьби та взаємин «Я» з «Іншими».

Така хвиля одкровенень не могла не вплинути на світове ставлення до «патріархальної» соціальної системи та будь-яких проявів нетолерантності, спровокувавши виникнення «культу безпеки» в американських університетах, а згодом і в усьому світі. Цей культ призвів до встановлення суворих кордонів та соціальних табу щодо точок зору, які потенційно можуть бути витлумачені як пропаганда расизму, сексизму чи трансфобії. Відповідно до соціальних психологів Джонатана Хайдта і Грега Лукіановфа [Haidt, Lukianoff, 2018: 30], це спричинило появу феномену «культури скасування» наприкінці 2010-х років, яка продовжує стрімко набирати обертів з розвитком соціальних мереж, де вона в основному поширюється.

Мета статті. Основна мета нашої статті – провести аналіз взаємодії між поняттями «я» та «Інший» у контексті іншості, дослідивши їх вплив на сучасну літературу та суспільство через призму «культури скасування». Центральним у цьому дослідженні є аналіз автобіографічного роману «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé» Фредеріка Бегбеде. Стаття має на меті вивчити наслідки поширених сучасних соціальних явищ, зосередивши увагу на

повсюдному впливі «культури скасування», складних нюансах «авторської самоцензури» та динаміці «політкоректності» на відчуття авторської ідентичності та те, як ці елементи відображаються в літературних творах. Крім того, стаття має на меті підкреслити вирішальну роль, яку відіграють суперечливі тези Бегбеде в розпалюванні дискурсу навколо відповідних суспільних проблем, зокрема складної динаміки гендеру та повсюдної присутності насильства, таким чином спонукаючи реакцію ширшої спільноти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основою нашого дослідження стали наукові розвідки, які стосуються понять «Іншого» та «Іншості» [Attridge 1999, Кузнєцова, 2007]. При вивченні проблематики впливу «культури скасування» на суспільство та літературу ми спиралися на праці Джонатана Хайдта і Грега Лукіановфа [Haidt, Lukianoff, 2018], Марєка Краєвські [Krajewski, 2022], Томаша Савчука [Sawczuk, 2020], Сан-Луї Ерве [Hervé, 2021]. Розглянуто наукові роботи за тематикою феномену «скасування», «політкоректності» та «самоцензури» в рамках соціальних мереж Джемі Шентон [Shenton, 2020] та Мартіни Тіле [Thiele, 2021]. Проаналізовано творчість французького письменника Фредеріка Бегбеде, а саме його новий автобіографічний роман «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé» в контексті концептів «культури скасування», «політкоректності» та «самоцензури».

Виклад основного матеріалу. «Культура скасування» відноситься до сучасної форми соціального остракізму, за якої окремі особи бойкотуються, критикуються або «скасовуються» великою кількістю людей, притягуючи їх до відповідальності за поведінку, заяви та коментарі, небажані дії, правопорушення тощо. Акт скасування стає для групи способом визначити свої межі та встановити колективну ідентичність на противагу інакшості індивідуума. «Культура скасування» підкреслює комплексні способи, якими люди конструюють власну ідентичність, і те, як суспільство визначає та реагує на тих, кого вважають «Іншими». Перетин «культури скасування» з концепцією інакшості спонукає до дискусій про природу підзвітності, потенціал зростання та змін, а також про проблеми розвитку емпатії та діалогу в цифровому світі.

З відомих бойкотованих літераторів можна назвати Джоан Роулінг, звинувачену в трансфобії через висловлювання в соціальних мережах про гендерну ідентичність та трансгендерні проблеми; Джанін Каммінс, за неналежний опис мексиканців та свавільне трактування міграційного досвіду у своїй книзі «Американський бруд»; Орсон Скотт Кард, звинувачений за демонстрацію гомосексуальних персонажів у гомофобному ключі; і т.д.

Одним із таких французьких авторів сучасності вважається одіозний та провокаційний Фредерік Бегбеде. Його творчість широко розкриває тематику «Іншого» та «Інакшості». Наприклад, у своєму творі «99 франків» він критикує сучасне суспільство за конструювання ідентичності на основі культури споживання та відповідності суспільно-прийнятим стандартам. Або ж «Windows on the World», присвячене подіям 11 вересня 2001 року в Нью-Йорку, де Бегбеде проводить фрагментацію особистості перед травмуючими подіями. Подібна фрагментація демонструє розпад особистості та суспільства, сприяючи усвідомленню інакшості. Нарешті, «Французький роман», що став квінтесенцією життєвого шляху Фредеріка Бегбеде, в якому він, досліджуючи власний шлях та деградували соціальні норми вищого суспільства, намагається подолати негативні впливи феномену соціальної амнезії на побудову власної ідентичності.

Тим не менш, крім глибокого аналізу кожна робота Бегбеде повна сатири, чорного гумору, починаючи з перших «Mémoires d'un jeune homme dérangé» («Спогади пришелепуватой молодой людини») (1990), назва якого є референсом на автобіографічний оповідання Симони де Бовуар «Mémoires d'une jeune fille rangée» («Мемуари добре вихованої дівчини») і закінчуючи «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé» (2023), що викликала особливо бурхливу реакцію серед феміністичної спільноти. Під час презентації своєї книги, випущеної паризьким видавництвом «Albin Michel» 21 квітня 2023 року, активістки, розфарбувавши стіни книгарні «Mollat» і вийшовши на презентацію з плакатами «176 pages de branlette misogyne» та «Tu as un discours de violeur», оголосили гучний протест змістам та висловлюванням у ній, зірвавши презентацію.

Кожен твір Бегбеде відомий своєю рефлексивністю та потоком роздумів про проблеми сучасності, чого не позбавлені і «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé» («Сповідь трохи застарілого гетеросексуала»). Поштовхом до написання «Сповіді» став акт вандалізму, що відбувся у 2018 році – Фредерік виявив, як його будинок, ділянка та автомобіль покриті образливими написами «Ici vit un violeur» тощо червоною акриловою фарбою. Автор вважає, що це безпосередньо пов'язане із підписанням ним петиції «343 salauds» [le Devoir, 2023], яка виступає проти санкцій у разі звернення за платними сексуальними послугами. Бегбеде вважає, що цей закон був прийнятий передчасно та без належного розгляду – «Je croyais qu'en démocratie on avait le droit de discuter des propositions de lois avant qu'elles ne soient votées par le Parlement» [Beigbeder: 14]. Слід зазначити, що назва петиції є відсиланням до історії з відкритим листом Симони де Бовуар «Manifeste des 343» (1971), де вона разом із відомими громадськими діячками та письменницями виступила за декриміналізацію абортів. Після публікації вміст був сатирично висміяний на першій шпальті Charlie Hebdo і представлений як «343 salopes». Такий неналежний референс і гасло «Touche pas à ma pute» спричинили гнів жіночої спільноти і, особливо, представників феміністичного руху.

Однією з тем, яку просуває Бегбеде у своєму творі, є самоцензура, спровокована політкоректністю, його власна творчість і те, як радикально читачі можуть сприйняти написане. «Je pense que si mon domicile a été agressé par des terroristes d'enfants pendant la nuit, c'est pour de multiples raisons, dont la suivante. Mon travail est d'écrire et de lire» [Beigbeder: 15]. Фредерік вважає, що чесність його думок, відкритість ідей, соціальні питання та дилеми, які він порушує у творах, стали причиною його «скасування». Також автор вважає, що література є тим середовищем, де людина вільна виражати все, що вона відчуває і думає. «Moraliser le monde est souhaitable, aseptiser la littérature ne l'est pas» [Beigbeder: 15].

«Si les livres ne peuvent plus raconter les crimes et délits, comment allons-nous sonder l'âme de l'homme?» [Beigbeder: 16] – фраза, якою він зазначає право на існування творчості людей з поганим життям, поганими історіями, злочинами та необґрунтоване скасування такої літератури

насамперед стосується і творів самого Фредеріка Бегбеде. Саме розгульний, неконтрольований життєвий уклад і пристрасть до кокаїну, детально описані практично в кожному його творі, затаврували Бегбеде скандальним снобом. Для сучасного суспільства він – «blanc, de sexe masculin, né bourgeois dans les années 1960» [Beigbeder: 25], цисгендерний, гетеро, проте у «Сповіді» він намагається показати, що не вибирав ні своє соціальне становище, ні колір шкіри. Фредерік не розуміє, чому суспільство прагне його «скасувати», адже «Moi aussi, je suis une victime» – свідчить назва першого розділу його твору.

Бегбеде усвідомлює, що всі жінки так чи інакше зазнавали і зазнають домагань «... parce que j'ai travaillé dans des métiers créatifs (la publicité, l'édition, la mode, le cinéma, la télévision), où les jolies filles sont constamment en danger» [Beigbeder: 28]. Він ніколи не применшував жіночі страждання, про що пише в своєму творі – «Plusieurs de mes satires décrivaient très précisément, des années avant metoo, le sexisme à l'œuvre dans les milieux professionnels que j'ai traversés» [Beigbeder: 28]. Тим не менш, саме п'ятий розділ «Un désir effrayant» призвів до початку «скасування» Фредеріка Бегбеде. «C'est insupportable de lire ce qu'il écrit quand on connaît la réalité des chiffres» [Franceinfo] – каже активістка спільноти Collages féministes Bordeaux, відповідальна за зрив згаданої раніше презентації Бегбеде. Представники феміністичних рухів вважають, що книга є образою жінок та меншин – усіх, хто стикається з наслідками насильства капіталістичної та патріархальної системи у повсякденному житті. Одкровення Фредеріка Бегбеде що «la peur de la prison ferme retient les hommes d'agresser sexuellement toutes les femmes qui leur plaisent» [Beigbeder: 130] або ж «C'est un miracle quotidien que davantage de femmes ne soient pas victimes d'agression sexuelle» [Beigbeder: 130] розцінюються пропагандою культури насильства та феміциду. Протягом усієї кар'єри автора звинувачують у мізогінії, а також публічно засуджують за байдужість до насильства по відношенню до жінок.

Один із таких випадків «наклепи» автор сам наводить у своїй книзі. Потерпіла, чиє ім'я він не називає «pour ne pas lui faire endurer ce qu'elle m'a fait endurer» [Beigbeder: 23], заявила, що,

крім ігнорування, Фредерік «explosé de rire» над її розповіддю. Бегбеде не пам'ятає такої розмови з нею і наводить приклад французької письменниці Трістан Банон, історію про домагання Домініка Стросс-Кана якої він вислухав, публічно став на її захист і дав свідчення в поліції. На даний момент Трістан знаходиться на боці Бегбеде і захищає його від цькування феміністок після виходу його неоднозначного твору: «Frédéric Beigbeder n'est pas un ange, pas un diable non plus. Il n'est pas philosophe, pas anthropologue, pas flic, commissaire, juge ou ministre de l'égalité entre les femmes et les hommes. En écrivant ce livre, il n'est allé à l'encontre d'aucune loi mais, plus encore, d'aucun principe humaniste» [le Figaro].

Незважаючи на спірні заяви Фредеріка Бегбеде, посил, який він хоче передати через «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé», полягає в тому, що необхідно ставати жертвою «колишньою», а не «професійною». «Si on ne souhaite pas rester une victime jusqu'à sa mort, on peut aussi sortir de ce statut et se reconstruire» [Beigbeder: 27]. Таким чином, Бегбеде закликає жертв (насамперед і себе) перебороти свій біль і страхи для того, щоб продовжувати жити далі і критикує тих, хто зловживає своїм статусом «жертви». Також він закликає не мовчати про скоєні утиски: «C'est long, pénible, dégradant, mais il n'y a pas d'autre solution pour que la police et la justice puissent incarcérer le criminel» [Beigbeder: 33]. Саме через «Сповідь» та реконструкцію негативних спогадів автор намагається сформувати нову ідентичність.

Фредерік Бегбеде у своїй книзі порушує тему того, що й чоловіки стають жертвами жорстокого ставлення до себе. «Pourquoi serions-nous épargnés?» [Beigbeder: 25] – замислюється Фредерік, розповідаючи про нелегку повсякденність «retits garçons». Кількість проведених досліджень щодо насильства проти чоловіків відносно мала і через це неможливо отримати чітку картину з різних причин: соціальні норми і стереотипи; страх стигматизації та визнання чоловіками своєї слабкості, вразливості; домінуюча частка чоловіків у скоєнні злочинів насильницького характеру. Однак на основі наявних досліджень можна зробити висновок, що чоловіки також зазнають утисків. «On est tous victimes de quelque chose ou de quelqu'un» [Urbania.fr].

Першим травмуючим спогадом, яким Фредерік ділиться з читачами – збройний напад на готель «Ritz», після якого автор серйозно побоювався за життя своєї родини, довгий час його переслідували панічні атаки та неможливість заснути без снодійних. Через деякий час життя підносить ще один удар – у нього знаходять діабет першого типу. «Après un tel rendez-vous, vous ne vivez plus de la même façon» [Beigbeder: 19] – каже Бегбеде, перераховуючи те, наскільки сильно змінилося його життя після діагностування хвороби. «Abandonner la cocaïne est facile en comparaison» [Beigbeder: 20] – жартує він, розповідаючи про те, що відмовитися від простих людських радощів, такі як солодощі, для нього було важко і докладніше розповідає про це у другому розділі своєї книги «Adieu la coke».

Ще одним болючим флешбеком, яким ділиться Фредерік вже стосується періоду дитинства – побиття священником за балаканину в класі. Докладніше він описав цей випадок у своїй книзі «Un barrage contre l'Atlantique» (2022), після публікації якої він отримав свідчення кількох своїх шкільних товаришів, яким священник влаштовував подібні «châtiment BDSM». Доповідь Незалежної комісії з сексуальних домагань у церкві (Ciase), опублікована 5 жовтня 2021 року, показала, що в період з 1950 по 2020 рік близько 216000 неповнолітніх зазнали різних форм насильства з боку священнослужителів та священнослужительок. Суспільство було приголомшене такою інфор-

мацією і досі навколо цього документа не вщухають суперечки. «Quand j'ai entendu ce chiffre à la radio, j'ai dû garer en urgence la voiture que je conduisais tant je voyais flou» [Beigbeder: 27] – пише про свою реакцію автор.

Результати й висновки. Концепція «Інакшості» істотно впливає формування літературних творів і громадських структур, підкреслюючи значимість історичного походження і сучасного контексту даного поняття. Твір Фредеріка Бегбеде «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé» став платформою дискусії про гендерні динаміки та насильство. Автор привертає увагу до проблем, з якими стикаються жінки, навіть незважаючи на певні провокаційні ідеї та висловлювання. Твір, хоч і виступає тематикою багатьох дискусій, стимулює обговорення суспільних проблем та сприяє усвідомленню насильства у різних його проявах. Феномен «культури скасування» порушує питання про утиск прав певних груп меншин, до таких форм дискримінації як мізогінія, расизм, насильство тощо, і притягує до відповідальності за висловлювання та пропаганду подібних ідей. Зрозуміло, що «культура скасування» також має регулюватися з урахуванням доцільності звинувачень певних осіб. Всі викладені вище події та реакції підкреслюють значимість продовження діалогу про гендерні питання, насильство в літературі та суспільстві, допомагаючи підвищити обізнаність та сприяти зміні соціальних норм, стереотипів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кузнецова Т. Концепт «свій – чужий» у лінгвокультурологічних дефініціях. *Вісник Сумського державного університету. Сер. «Філологія»*. 2007. №. 2. С. 37–40.
2. Attridge D. Innovation, Literature, Ethics: Relating to the Other. *Special Topic: Ethics and Literary Study*. 1999. Vol. 114(1). Pp. 20–31.
3. Beauvoir S. *Le Deuxième Sexe*. Paris: Gallimard. 1949. 1072 p.
4. Beigbeder F. *Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé*. Paris : Albin Michel. 2023. 170 p.
5. Haidt J., Lukianoff G. *The Coddling of the American Mind*. New York City : Penguin Press. 2018. ISBN 978-0-73522489
6. Krajewski M. Cancel culture: unieważniając unieważnianie. 2022. URL: <https://doi.org/10.26485/PS/2022/71.8>
7. Saint-Louis H. Understanding cancel culture: Normative and unequal sanctioning. *First Monday*. 2021. Vol. 26(7). URL: <https://doi.org/10.5210/fm.v26i7.10891>
8. Shenton J. E. Divided we tweet: The social media poetics of public online shaming. *Cultural Dynamics*. 2020. Vol. 32(3). Pp. 170–195. URL: <https://doi.org/10.1177/0921374020909516>
9. Thiele M. Political correctness and Cancel Culture – a question of power. *Journalism Research*. 2021. Vol. 4(1). Pp. 50–57. URL: <https://doi.org/10.1453/2569-152X-12021-11282-en>

ДЖЕРЕЛА

1. Beigbeder «nouvel homme à abattre du féminisme français» est invité par Mollat, la librairie vandalisée / le Figaro. URL : <https://www.lefigaro.fr/livres/frederic-beigbeder-nouvel-homme-a-abattre-du-feminisme-francais-20230421> (дата звернення 20.10.2023).

2. Collages féministes contre Frédéric Beigbeder à Bordeaux : le collectif justifie ses actions/ Franceinfo. URL : <https://france3-regions.francetvinfo.fr/nouvelle-aquitaine/gironde/bordeaux/collages-feministes-contre-frederic-beigbeder-a-bordeaux-le-collectif-justifie-ses-actions-2761054.html> (дата звернення 20.10.2023).
3. «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé»: Beigbeder désenchanté/ le Devoir. URL: <https://www.ledevoir.com/lire/792171/recit-confessions-d-un-heterosexuel-legerement-depasse-beigbeder-desenchante> (дата звернення 20.10.2023).
4. Dur-dur d'être Beigbeder: j'ai plongé pour vous dans la pensée d'un mascu/ Urbania.fr. URL: <https://urbania.fr/article/dur-dur-detre-beigbeder-jai-plonge-pour-vous-dans-la-pensee-dun-mascu> (дата звернення 20.10.2023).
5. France – Les «343 salauds» font scandale/ le Devoir. 2023. URL: https://www.ledevoir.com/monde/europe/391599/les-343-salauds-font-scandale?utm_source=recirculation&utm_medium=hyperlien&utm_campaign=corps_texte (дата звернення 20.10.2023).
6. Sawczuk T. Brutalna prawda o cancel culture. Magazyn kontakt. URL: <https://magazynkontakt.pl/brutalna-prawda-o-cancel-culture/> (дата звернення 20.10.2023).

REFERENCES

1. Kuznietsova T. (2007). Kontsept «sviy – chuzhyy» u linhvokulturolohichnykh definityakh [The concept of «one's own – another's» in linguistic and cultural definitions]. *Visnyk Sums'koho derzhavnoho universytetu. Ser. «Philology»*. № 2. Pp. 37–40 [in Ukrainian].
2. Attridge D. (1999). Innovation, Literature, Ethics: Relating to the Other. Special Topic: Ethics and Literary Study. Vol. 114(1). Pp. 20–31.
3. Beauvoir, S. (1949). *Le Deuxième Sexe*. Paris: Gallimard. 1072 p.
4. Beigbeder F. (2023). *Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé*. Paris : Albin Michel. 170 p.
5. Haidt J., Lukianoff G. (2018). *The Coddling of the American Mind*. New York City : Penguin Press. ISBN 978-0-73522489
6. Krajewski M. (2022). Cancel culture: unieważniając unieważnianie. URL: <https://doi.org/10.26485/PS/2022/71.8>
7. Saint-Louis H. (2021). Understanding cancel culture: Normative and unequal sanctioning. *First Monday*. Vol. 26(7). URL: <https://doi.org/10.5210/fm.v26i7.10891>
8. Shenton J. E. (2020). Divided we tweet: The social media poetics of public online shaming. *Cultural Dynamics*. Vol. 32(3). Pp. 170–195. URL: <https://doi.org/10.1177/0921374020909516>
9. Thiele M. (2021). Political correctness and Cancel Culture – a question of power. *Journalism Research*. Vol. 4(1). Pp. 50–57. URL: <https://doi.org/10.1453/2569-152X-12021-11282-en>

SOURCES

1. Beigbeder «nouvel homme à abattre du féminisme français» est invité par Mollat, la librairie vandalisée / le Figaro. URL : <https://www.lefigaro.fr/livres/frederic-beigbeder-nouvel-homme-a-abattre-du-feminisme-francais-20230421> (date of access 20.10.2023).
 2. Collages féministes contre Frédéric Beigbeder à Bordeaux : le collectif justifie ses actions/ Franceinfo. URL : <https://france3-regions.francetvinfo.fr/nouvelle-aquitaine/gironde/bordeaux/collages-feministes-contre-frederic-beigbeder-a-bordeaux-le-collectif-justifie-ses-actions-2761054.html> (date of access 20.10.2023).
 3. «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé»: Beigbeder désenchanté/ le Devoir. URL: <https://www.ledevoir.com/lire/792171/recit-confessions-d-un-heterosexuel-legerement-depasse-beigbeder-desenchante> (date of access 20.10.2023).
 4. Dur-dur d'être Beigbeder: j'ai plongé pour vous dans la pensée d'un mascu/ Urbania.fr. URL: <https://urbania.fr/article/dur-dur-detre-beigbeder-jai-plonge-pour-vous-dans-la-pensee-dun-mascu> (date of access 20.10.2023).
 5. France – Les «343 salauds» font scandale/ le Devoir. URL: https://www.ledevoir.com/monde/europe/391599/les-343-salauds-font-scandale?utm_source=recirculation&utm_medium=hyperlien&utm_campaign=corps_texte (date of access 20.10.2023).
 6. Sawczuk T. Brutalna prawda o cancel culture. Magazyn kontakt. URL: <https://magazynkontakt.pl/brutalna-prawda-o-cancel-culture/> (date of access 20.10.2023).
-

B. I. PARAMONOV

Postgraduate Student at the Department of Romance and Germanic Philology,

V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine

E-mail: bogdanparamonov@karazin.ua

<http://orcid.org/0000-0002-0613-5761>

**THE OTHERNESS IN THE CONTEXT OF THE CANCEL CULTURE
ON THE EXAMPLE OF «CONFESSIONS D'UN HÉTÉROSEXUEL
LÉGÈREMENT DÉPASSÉ» BY FRÉDÉRIC BEIGBEDER**

The scientific article examines the concept of «otherness», which is a dominant theme in modern literature and society, tracing its historical origins and relevance in today's context. Since the times of ancient myths and religious texts to the modern era, encounters with the «Other» have had a significant impact on human relationships and the formation of one's own identity. Otherness is seen as a clearly delimited differentiation between self and other, emphasizing the profound impact of this concept on social structures and self-perception. Contemporary marginalized communities, including women, people of color, and LGBTQ+ groups, highlight the importance of the ongoing dialogue about gender inequality, racial discrimination, and migration in literature. The current state of affairs in the social space is regulated by the «cancel culture» – a phenomenon that is a response to intolerance and regulates social boundaries. The notions of «political correctness» and «self-censorship» provoked precisely by the «cancel culture» play an equally important influence on the formation of the author's identity and the construction of a collective identity against the «violation» of social norms. The work of the famous French writer Frédéric Beigbeder is devoted to the search for one's own identity and awareness of one's own «otherness» through the controversies surrounding his literary works, especially the recent autobiographical novel «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé». We explored how Beigbeder's personal experience, described in his work through controversial and provocative perspectives, disrupts the issues of self-censorship, political correctness and incites discussion of social issues such as gender dynamics and violence against minorities through a literary medium. In general, the article encourages a critical introspection of the nature of social discourse, the construction of clear criteria for the implementation of «cancellation», the issue of identity formation and human interactions in modern society.

Key words: otherness, identity, cancel culture, political correctness, self-censorship, gender inequality, modern French literature, Frédéric Beigbeder, autobiographical novel, «Confessions d'un hétérosexuel légèrement dépassé».